

Sygn. akt VI W 6238/14

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 sierpnia 2015 roku.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia - Śródmieścia VI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Wojciech SAWICKI

Protokolant Dorota DZIEWOŃSKA

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku,

w obecności osk. publicznego – G. P. z Komisariatu Policji W.,

sprawy przeciwko **P. N. (1)**

synowi M. i J.,

urodzonemu (...) w Ś.,

obwinionego o to, że:

w dniu 19 lipiec 2014 roku około godz. 02:10 we W. kierował samochodem ciężarowym m-ki M. (...) ((...)) o nr rej. (...), na którym znajdował się samochód osobowy marki R. (...) wraz z przyczepą marki B. o nr rej. (...), na której znajdował się samochód osobowy marki S. (...) pomimo braku wymaganych uprawnień do kierowania dla danego rodzaju pojazdu tj. prawa jazdy kat. B+E; w tym samym miejscu i czasie kierował pojazdem, którego stan techniczny zagrażał bezpieczeństwu innych uczestników ruchu, tj. pojazdem z niesprawnym oświetleniem tablic rejestracyjnych, świateł cofania oraz z uszkodzoną lewą tylną lampą; w tym samym miejscu i czasie kierował samochodem marki M. (...) o nr rej. (...) zaopatrzonym w tablice rejestracyjne innego pojazdu, tj. nr rej. (...) wraz z przyczepą marki B. o nr rej. (...) zaopatrzoną w tablice rejestracyjne innego pojazdu, tj. nr rej. (...); w tym samym miejscu i czasie przewoził na pojeździe marki M. (...) o dopuszczalnej ładowności 1200 kg inny pojazd marki R. którego masa własna, tj. 1315 kg przekracza dopuszczalną ładowność pojazdu przewożącego;

tj. o wykroczenie z art. 97 kw i art. 94§1 kw w zw. z art. 9§1 kw:

I. uznaje obwinionego P. N. (1) za winnego popełnienia zarzucanych mu wykroczeń opisanych w części wstępnej wyroku i za czyny te na podstawie art. 94§1 kw w zw. z art. 9§2 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 4.000 (czterech tysięcy) złotych;

II. zwalnia obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa, w tym zwalnia go od opłaty.

UZASADNIENIE

W toku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

W nocy z 18 na 19 lipca 2014 roku funkcjonariusze Oddziału Prewencji Policji we W. A. H. i M. J. pełnili służbę patrolową w dyspozycji oficera dyżurnego Komisariatu Policji W.. W dniu 19 lipca 2014 roku około godziny 02:10 wskazani funkcjonariusze – na ulicy (...) we W. – zatrzymali do kontroli drogowej kierującego samochodem ciężarowym marki M. (...) typu laweta o nr rej. (...), którym okazał się być obwiniony P. N. (1). W trakcie przedmiotowej interwencji funkcjonariusze A. H. i M. J. stwierdzili, iż na pojeździe kierowanym przez obwinionego znajdował się

samochód osobowy marki R. (...), natomiast do tegoż pojazdu doczepiona była przyczepa marki B.o nr rej. (...), na której znajdował się samochód osobowy marki S. (...) – przy czym na dzień 19 lipca 2014 roku P. N. (1) nie posiadał wymaganych (ustawą z dnia 05 stycznia 2011 roku o kierujących pojazdami) uprawnień do kierowania na drodze publicznej tego rodzaju zespołem pojazdów, czyli prawa jazdy kat. B+E. Ponadto w trakcie przedmiotowej interwencji ustalono, iż obwiniony w krytycznym czasie kierował pojazdem mechanicznym, którego stan techniczny zagrażał bezpieczeństwu innych uczestników ruchu – samochód ciężarowy marki M. (...) typu laweta o nr rej. (...) miał niesprawne oświetlenie tablic rejestracyjnych i świateł cofania, a ponadto miał uszkodzoną lewą tylną lampę. Dodatkowo ustalono, iż w krytycznym czasie wskazany pojazd marki M. (...) o nr rej. (...) zaopatrzone był w tablice rejestracyjne innego pojazdu, tj. tablice o numerach (...), natomiast przyczepa marki B.o nr rej. (...) także była zaopatrzone w tablice rejestracyjne innego pojazdu, tj. tablice o numerach (...). Ustalono także, iż w krytycznym czasie P. N. (1) przewoził wskazanym pojazdem marki M. (...) typu l.(o dopuszczalnej ładowności max 1.200 kg) samochód osobowy marki R. (...) o masie własnej 1.315 kg – czyli przekroczył dopuszczalną ładowność pojazdu przewożącego.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego, karty 18-19 akt dołączonych; także: policyjna notatka urzędowa, karta 4 akt głównych i kserokopia dowodu rejestracyjnego pojazdu marki M. (...) typu laweta o nr rej. (...), karta 6 akt głównych)

P. N. (1) z zawodu jest stolarzem, a aktualnie pracuje dorywczo poza granicami kraju. Stan rodzinny – żonaty, na utrzymaniu jedno dziecko. Obwiniony był uprzednio wielokrotnie karany za różnego rodzaju wykroczenia drogowe – zarówno sędownie, jak i w postępowaniu mandatowym. Ponadto P. N. (1) był kilkakrotnie karany sędownie za przestępstwa – głównie za przestępstwa przeciwko mieniu.

(dowód: dane osobo - poznawcze, karty 18-19 akt dołączonych; informacja z ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego, karty 10-12 akt głównych i informacja z Krajowego Rejestru Karnego, karty 15-17 akt głównych)

P. N. (1) nie był formalnie przesłuchany w toku czynności wyjaśniających, natomiast na posiedzeniu przed Sądem Rejonowym L. Z. w dniu 15 czerwca 2015 roku obwiniony przyznał się do popełnienia w krytycznym czasie wszystkich zarzucanych mu wykroczeń oraz złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym (vide: karty 18-19 akt dołączonych).

Na rozprawie w dniu 28 sierpnia 2015 roku P. N. (1) nie stawiał się, zawiadomiony prawidłowo – dlatego też Tutejszy Sąd przeprowadził rozprawę zaocznie uznając, iż osobista obecność obwinionego nie jest niezbędna. Jednocześnie za zgodą oskarżyciela publicznego pominięto dowody z przesłuchania świadków A. H. i M. J. (vide: karty 41-42 akt głównych).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Dokonując oceny zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego uznać należy, iż sprawstwo oraz wina P. N. (2) odnośnie wszystkich czterech zarzucanych mu czynów (opisanych w zarzucie wniosku o ukaranie) są oczywiste i jednoznaczne – tym samym nie mogą one budzić jakichkolwiek uzasadnionych wątpliwości. W przekonaniu Tutejszego Sądu okoliczności niniejszej sprawy w sposób jednoznaczny świadczą o tym, iż obwiniony we wskazanym miejscu i czasie (jako kierujący zespołem wskazanych pojazdów mechanicznych) wyczerpał swoim zachowaniem zarówno ustawowe znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 94§1 Kodeksu wykroczeń, jak i trzykrotnie ustawowe znamiona wykroczenia stypizowanego w art. 97 Kodeksu wykroczeń. Podkreślić w tym miejscu należy, iż dyspozycje powołanych przepisów Kodeksu wykroczeń są na tyle klarowne i oczywiste, że nie powinny one budzić u uczestnika ruchu drogowego żadnych wątpliwości interpretacyjnych. Co więcej – z wyjaśnień P. N. (2) wynika jednoznacznie, iż w krytycznym czasie kierujący samochodem ciężarowym marki M. (...) typu laweta miał pełną świadomość, iż dopuszcza się wszystkich czterech zarzucanych mu wykroczeń – natomiast tłumaczenia obwinionego, że „ktoś mi chyba podmienił” [tablice rejestracyjne wskazanego pojazdu] Sąd pozostawia bez komentarza. Z notoryjności spraw podobnych i zasad doświadczenia życiowego powszechnie wiadomym jest, iż podmiana tablic rejestracyjnych przez kierujących (zwłaszcza w międzynarodowym transporcie drogowym) jest niestety „standardowym” sposobem na

unikanie mandatów karnych za przekraczanie dopuszczalnych prędkości rejestrowanych przy pomocy urządzeń pomiarowych.

Ustalając stan faktyczny w rozpatrywanej sprawie Sąd Rejonowy oparł się przede wszystkim na wyjaśnieniach P. N. (2) oraz dowodach z powołanych dokumentów. Podkreślić w tym miejscu należy, iż wyjaśnienia obwinionego generalnie jawią się jako logiczne i spójne – oczywiście poza sugestiami P. N. (2) dotyczącymi rzekomej samowolnej podmiany tablic rejestracyjnych samochodu ciężarowego marki M. (...) przez nieustaloną osobę trzecią. Tutejszy Sąd nie traci jednak z pola widzenia, iż wyjaśnienia obwinionego praktycznie w całości korespondują z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym – zwłaszcza z zapisami policyjnej notatki urzędowej dokumentującej przebieg interwencji podjętej w krytycznym czasie (przez funkcjonariuszy Oddziału Prewencji Policji we W. A. H. i M. J.) wobec kierującego wskazanym pojazdem. Tak więc stan faktyczny ustalony w rozpatrywanej sprawie nie może budzić jakichkolwiek wątpliwości – ponadto podkreślić należy, iż obwiniony składając swoje wyjaśnienia przed Sądem Wezwanym zadeklarował wolę dobrowolnego poddania się karze grzywny.

Uznając P. N. (2) za winnego popełnienia wszystkich czterech zarzucanych mu czynów (czyli wykroczenia z art. 94§1 Kodeksu wykroczeń oraz trzech wykroczeń z art. 97 Kodeksu wykroczeń) Sąd Rejonowy wymierzył obwinionemu karę grzywny w wysokości 4.000 (czterech tysięcy) złotych. Kara ta faktycznie jest dość surowa oraz dolegliwa, ale jednocześnie w pełni adekwatna do stopnia winy oraz społecznej szkodliwości przedmiotowych wykroczeń. Tutejszy Sąd nie widział absolutnie żadnej możliwości zastosowania wobec P. N. (2) łagodniejszej sankcji karnej – kara grzywny proponowana przez obwinionego (w wysokości zaledwie 2.000 złotych) niewątpliwie winna być uznana jako kara rażąco łagodna. Taka decyzja Sądu Rejonowego była bezwzględnie konieczna – chociażby z uwagi na zasadę trafnej represji karnej oraz społeczne poczucie sprawiedliwości. P. N. (1) nie wyraził w toku całego postępowania jakiegokolwiek refleksji nad swoim nagannym zachowaniem w krytycznym czasie jako uczestnika ruchu drogowego – powołując się tylko i wyłącznie na swoją ciężką sytuację rodzinną i majątkową. Tutejszy Sąd z oczywistych przyczyn nie może przyjąć tłumaczeń obwinionego, że (co prawda) był on uprzednio karany za wykroczenia drogowe, ponieważ „ja ciągle jeżdżę, więc mi się zdarza”. Ponadto jest aż nadto oczywistym, iż odnośnie wszystkich przedmiotowych wykroczeń wina P. N. (2) przyjmuje ewidentnie postać winy umyślnej – obwiniony powinien raczej darować sobie sugestie dotyczące rzekomej samowolnej podmiany tablic rejestracyjnych samochodu ciężarowego marki M. (...) przez nieustaloną osobę trzecią. Przy określaniu wymiaru kary w rozpatrywanej sprawie kluczowe znaczenie ma jednak wielokrotna uprzednia karalność P. N. (2) za wykroczenia drogowe oraz przestępstwa (również popełnione poza granicami kraju). Obwiniony powinien w końcu zrozumieć i przyjąć do wiadomości, że dla osób okazujących jawne lekceważenie obowiązującego porządku prawnego oraz zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym żadnego pobbłażania ze strony Wymiaru Sprawiedliwości być nie może i po prostu nie będzie. P. N. (1) nie może także „zasłaniać się” swoją ciężką sytuacją rodzinną i majątkową – można przecież uczciwie zarobić na utrzymanie swojej osoby i swojej rodziny bez konieczności wchodzenia w konflikt z prawem. Sąd Rejonowy zważył także na nagminność wykroczeń przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi w komunikacji na terenie miasta W.. Uwzględniono ponadto społeczne oddziaływanie oraz cele zapobiegawcze i wychowawcze orzeczonej kary, które mają stanowić adekwatną względem popełnionych czynów represję wobec sprawcy oraz piętnować w oczach społeczeństwa zachowanie, którego obwiniony się dopuścił. Tutejszy Sąd wyraża jednocześnie przekonanie, iż orzeczona surowa kara grzywny spełni swoje zadania w zakresie prewencji szczególnej i pomoże w końcu zrozumieć P. N. (1) naganność oraz nieodpowiedzialność swojego zachowania jako uczestnika ruchu drogowego w krytycznym czasie – przy czym obwiniony może zawsze wystąpić o rozłożenie płatności należności sądowych na dogodne raty.

Orzekając o kosztach postępowania Tutejszy Sąd mimo opisanych wyżej okoliczności obciążających uznał jednak za zasadne zastosować wobec P. N. (2) dyspozycję art. 624§1 k.p.k. i zwolnić obwinionego w całości od ponoszenia tychże kosztów uznając, że konieczność uiszczenia kosztów procesu byłaby dla jego osoby nazbyt uciążliwa ze względu na sytuację osobistą i majątkową.